

BESLUT

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 534/2014/EU

av den 15 maj 2014

om makroekonomiskt stöd till Republiken Tunisien

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 212,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽¹⁾,

av följande skäl:

- (1) Förbindelserna mellan Europeiska unionen och Republiken Tunisien (nedan kallad *Tunisien*) utvecklas inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Europa–Medelhavs-associeringsavtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Tunisien, å andra sidan ⁽²⁾ (nedan kallat *associeringsavtalet EU–Tunisien*), trädde i kraft den 1 mars 1998. Enligt associeringsavtalet EU–Tunisien avslutade Tunisien avskaffandet av tullar på industriprodukter under 2008, och därigenom blev Tunisien det första landet i södra Medelhavsområdet att ingå i ett frihandelsområde med unionen. Den bilaterala politiska dialogen och det ekonomiska samarbetet har vidareutvecklats inom ramen för handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken, varav den senaste, som nu diskuteras, omfattar perioden 2013–2017.
- (2) Tunisiens ekonomi har påverkats väsentligt av händelserna i landet i anslutning till den utveckling som pågått i södra Medelhavsområdet sedan slutet av 2010, som kallas *den arabiska våren*, och av de efterföljande regionala oroligheterna, särskilt i grannlandet Libyen. Dessa händelser och den svaga globala ekonomiska miljön, särskilt recessionen i euroområdet, som är Tunisiens viktigaste handelspartner och ekonomiska partner, har haft en mycket negativ inverkan på den tunisiska ekonomin, vilket leder till en minskad tillväxttakt och stora underskott i handelsbalansen och i de offentliga finanserna.
- (3) Efter det att president Ben Ali avsattes den 14 januari 2011 hölls Tunisiens första fria och demokratiska val den 23 oktober 2011. En nationell konstituerande församling har varit i kraft sedan dess, och även om den politiska övergången inte genomförts utan svårigheter har det gjorts gemensamma insatser från de viktigaste politiska aktörerna för att gå vidare med reformer för att bygga upp ett fullvärdigt demokratiskt system.
- (4) Den konstitution som Tunisiens nationella konstituerande församling har antagit innehåller vissa framsteg på området för individuella fri- och rättigheter och jämställdhet, vilket gör att Tunisien har slagit in på en väg mot demokrati och rättsstatsprincipen.
- (5) Sedan den arabiska våren inleddes har unionen vid olika tillfällen gett uttryck för sitt åtagande att stödja Tunisien i dess ekonomiska och politiska reformprocess. Detta åtagande bekräftades på nytt i november 2012, i slutsatserna från mötet i associeringsrådet mellan unionen och Tunisien. Unionens politiska och ekonomiska stöd till reformprocessen i Tunisien ligger i linje med unionens politik gentemot södra Medelhavsområdet, såsom den fastställts i samband med den europeiska grannskapspolitiken.

⁽¹⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 16 april 2014 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 6 maj 2014.

⁽²⁾ Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan och Republiken Tunisien, å andra sidan (EGT L 97, 30.3.1998, s. 2).

- (6) I linje med med Europaparlamentets och rådets gemensamma uttalande som antogs tillsammans med Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU ⁽¹⁾ bör det makroekonomiska stödet från unionen vara ett exceptionellt finansiellt instrument för obundet och obestämt betalningsbalansstöd, som syftar till att återställa en hållbar extern finansiell situation för en mottagare, och bör underbygga genomförandet av ett policyprogram som inbegriper starka justerings- och strukturreformåtgärder som är avsedda att förbättra betalningsbalansen, särskilt under programperioden, och förbättra genomförandet av relevanta avtal och program med unionen.
- (7) I april 2013 kom de tunisiska myndigheterna och Internationella valutafonden (IMF) överens om ett icke krisförebyggande treårigt stand-by-avtal (nedan kallat *IMF-programmet*) på 1 146 miljoner SDR (särskilda dragningsrätter) till stöd för Tuniens ekonomiska anpassnings- och reformprogram. IMF-programmets mål är förenligt med syftet med unionens makroekonomiska stöd, dvs. att lindra kortsiktiga problem med betalningsbalansen, och genomförandet av starka justeringsåtgärder är förenligt med syftet med unionens makroekonomiska stöd.
- (8) Unionen har gjort 290 miljoner EUR i bidrag tillgängliga för perioden 2011–2013 inom ramen för det normala samarbetsprogrammet till stöd för Tuniens politiska och ekonomiska reformprogram. Vidare har 155 miljoner EUR tilldelats Tunisien för perioden 2011–2013 genom Spring-programmet (stöd för partnerskap, reformer och tillväxt som gynnar alla).
- (9) Tunisien begärde i augusti 2013 makroekonomiskt stöd från unionen på grund av de försämrade ekonomiska omständigheterna och framtidsutsikterna.
- (10) Eftersom Tunisien är ett land som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör det betraktas som berättigat till unionens makroekonomiska stöd.
- (11) Med hänsyn till att det fortfarande finns ett betydande resterande externt finansieringsunderskott i Tuniens betalningsbalans som överstiger de medel som tillhandahållits av IMF och andra multilaterala institutioner, trots Tuniens genomförande av kraftfulla program för ekonomisk stabilisering och reform, anses det makroekonomiska stöd från unionen som ska ges till Tunisien (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) under nuvarande exceptionella omständigheter vara ett lämpligt svar på Tuniens begäran om stöd för ekonomisk stabilisering i anslutning till IMF-programmet. Unionens makroekonomiska stöd till Tunisien skulle stödja landets ekonomiska stabilisering och strukturreformer och komplettera de resurser som görs tillgängliga inom de finansiella arrangemangen med IMF.
- (12) Unionens makroekonomiska stöd bör syfta till att stödja återställandet av en hållbar extern finansiell situation för Tunisien och därigenom stödja dess ekonomiska och sociala utveckling.
- (13) Beloppet på unionens makroekonomiska stöd fastställs på grundval av en komplett kvantitativ bedömning av Tuniens återstående behov av extern finansiering och med beaktande av landets kapacitet att finansiera sig med egna medel, särskilt de internationella reserver som står till dess förfogande. Unionens makroekonomiska stöd bör komplettera de program och resurser som tillhandahålls av IMF och Världsbanken. Vid fastställandet av stödbeloppet tas även hänsyn till förväntade finansiella bidrag från multilaterala givare och behovet av att se till att bördan delas rättvist mellan unionen och andra givare samt redan befintlig användning av unionens andra externa finansieringsinstrument i Tunisien och mervärdet av unionens samlade engagemang.
- (14) Kommissionen bör säkerställa att unionens makroekonomiska stöd är rättsligt och innehållsmässigt förenligt med de viktigaste principerna, målen och åtgärderna inom de olika områdena för yttre åtgärder och annan relevant unionspolitik.
- (15) Unionens makroekonomiska stöd bör stödja unionens utrikespolitik gentemot Tunisien. Kommissionens avdelningar och Europeiska utrikestjänsten bör ha ett nära samarbete under hela processen med det makroekonomiska stödet i syfte att samordna unionens utrikespolitik och att se till att den är konsekvent.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 778/2013/EU av den 12 augusti 2013 om ytterligare makroekonomiskt bistånd till Georgien (EUT L 218, 14.8.2013, s. 15).

- (16) Unionens makroekonomiska stöd bör främja Tuniens uppslutning kring de värderingar man delar med unionen, däribland demokrati, rättsstatsprincipen, goda styrelseformer, respekt för mänskliga rättigheter, hållbar utveckling och fattigdomsminskning, samt dess uppslutning kring principerna om en öppen, regelstyrd och rättvis handel.
- (17) Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd bör vara att Tuniens respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter. De särskilda målen för unionens makroekonomiska stöd bör dels stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i systemen för förvaltning av offentliga medel i Tuniens, dels främja strukturreformer som syftar till att stödja hållbar tillväxt för alla, ökad sysselsättning och konsolidering av de offentliga finanserna. Både uppfyllandet av förhandsvillkoret och uppnåendet av dessa mål bör regelbundet övervakas av kommissionen.
- (18) För att säkerställa att unionens ekonomiska intressen knutna till unionens makroekonomiska stöd skyddas effektivt bör Tuniens vidta lämpliga åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oegentligheter i samband med stödet. Dessutom bör det sörjas för att kommissionen genomför kontroller och för att revisionsrätten utför revisioner.
- (19) Europaparlamentets och rådets befogenheter påverkas inte av att unionens makroekonomiska stöd utbetalas.
- (20) De belopp som krävs för unionens makroekonomiska stöd bör överensstämma med de budgetanslag som fastställs i den fleråriga budgetramen.
- (21) Unionens makroekonomiska stöd bör förvaltas av kommissionen. För att Europaparlamentet och rådet ska kunna följa genomförandet av detta beslut bör kommissionen regelbundet informera dem om utvecklingen när det gäller stödet och förse dem med relevanta dokument.
- (22) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av detta beslut, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Unionens makroekonomiska stöd bör omfattas av ekonomisk-politiska villkor, vilka ska fastställas i ett samförståndsavtal. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet, och av effektivitetsskäl, bör kommissionen bemyndigas att förhandla om sådana villkor med de tunisiska myndigheterna under övervakning av kommittén med företrädare för medlemsstaterna i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Enligt den förordningen bör det rådgivande förfarandet som allmän regel tillämpas i alla andra fall än de som föreskrivs i den förordningen. Med hänsyn till den potentiellt stora inverkan som stöd som överstiger 90 miljoner EUR kan ha är det lämpligt att tillämpa granskningsförfarandet för transaktioner som överstiger det tröskelvärde. Med hänsyn till storleken på unionens makroekonomiska stöd till Tuniens bör granskningsförfarandet tillämpas för samförståndsavtalets antagande, eller för att minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för stödet, skjuta upp stödet eller avbryta stödet helt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska göra makroekonomiskt stöd (nedan kallat *unionens makroekonomiska stöd*) till ett belopp av högst 300 miljoner EUR tillgängligt för Tuniens i syfte att stödja Tuniens ekonomiska stabilisering och reformer. Stödet ska bidra till att täcka Tuniens betalningsbalansbehov såsom de fastställs i IMF-programmet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

2. Hela beloppet av unionens makroekonomiska stöd ska ges Tunisien i form av lån. Kommissionen ska ha befogenhet att på unionens vägnar låna upp de nödvändiga medlen på kapitalmarknaderna eller av finansinstitut och låna dem vidare till Tunisien. Lånen ska ha en maximal löptid på 15 år.
3. Frigörandet av unionens makroekonomiska stöd ska förvaltas av kommissionen på ett sätt som är förenligt med de avtal eller överenskommelser som ingåtts mellan IMF och Tunisien och med de grundprinciper och mål för ekonomiska reformer som fastställs i associeringsavtalet EU–Tunisien och handlingsplanen mellan EU och Tunisien för 2013–2017 som överenskommit inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen när det gäller unionens makroekonomiska stöd, inbegripet utbetalningen av stödet, och i god tid förse dessa institutioner med relevant dokumentation.
4. Unionens makroekonomiska stöd ska göras tillgängligt för en period av två och ett halvt år, med början från och med den första dagen efter det att det samförståndsavtal som avses i artikel 3.1 i detta beslut har trätt i kraft.
5. Om Tuniens finansieringsbehov minskar avsevärt under den period som det makroekonomiska stödet betalas ut jämfört med de ursprungliga prognoserna, ska kommissionen, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, minska de medel som görs tillgängliga inom ramen för stödet, skjuta upp stödet eller avbryta stödet helt.

Artikel 2

Ett förhandsvillkor för beviljande av unionens makroekonomiska stöd ska vara att Tunisien respekterar gällande demokratiska mekanismer, däribland ett parlamentariskt flerpartisystem och rättsstatsprincipen, och garanterar respekt för mänskliga rättigheter.

Kommissionen ska övervaka att detta förhandsvillkor uppfylls under hela den makroekonomiska stödinsatsen.

Denna artikel ska tillämpas i enlighet med rådets beslut 2010/427/EU ⁽¹⁾.

Artikel 3

1. Kommissionen ska, i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 7.2, komma överens med de tunisiska myndigheterna om vilka tydligt definierade ekonomisk-politiska och finansiella villkor, med fokus på strukturreformer och sunda offentliga finanser, som ska gälla för det makroekonomiska stödet och som ska fastställas i ett samförståndsavtal (nedan kallat *samförståndsavtalet*) som ska innehålla en tidsram för uppfyllandet av dessa villkor. De ekonomisk-politiska och finansiella villkor som anges i samförståndsavtalet ska vara förenliga med de avtal eller överenskommelser som avses i artikel 1.3, inbegripet de program för makroekonomiska justeringar och strukturreformer som genomförs av Tunisien med stöd från IMF.
2. Dessa villkor ska särskilt syfta till att stärka effektivitet, öppenhet och ansvarsskyldighet i systemen för förvaltning av offentliga medel i Tunisien, inbegripet för användning av unionens makroekonomiska stöd. Framsteg när det gäller ömsesidigt öppnande av marknader, utveckling av regelstyrd och rättvis handel och andra prioriteringar i unionens utrikespolitik ska också vederbörligen beaktas vid utformningen av de politiska åtgärderna. Framstegen på vägen mot dessa mål ska regelbundet övervakas av kommissionen.
3. Närmare finansiella villkor för det makroekonomiska stödet ska fastställas i ett låneavtal som kommissionen ska ingå med de tunisiska myndigheterna.
4. Kommissionen ska regelbundet kontrollera att villkoren i artikel 4.3 fortfarande uppfylls, inbegripet huruvida Tuniens ekonomiska politik överensstämmer med målen för unionens makroekonomiska stöd. Kommissionen ska samordna detta nogga med IMF och Världsbanken och vid behov med Europaparlamentet och rådet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2010/427/EU av den 26 juli 2010 om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder ska organiseras och arbeta (EUTL 201, 3.8.2010, s. 30).

Artikel 4

1. Under förutsättning att Tunisien uppfyller villkoren i punkt 3 ska kommissionen tillhandahålla Tunisien unionens makroekonomiska stöd i tre delutbetalningar. Storleken på delutbetalningarna ska fastställas i samförståndsavtalet.
2. Beloppen för unionens makroekonomiska stöd ska, om så krävs, avsättas i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.
3. Kommissionen ska besluta att frigöra delutbetalningarna under förutsättning att samtliga följande villkor har uppfyllts:
  - a) Förhandsvillkoret i artikel 2.
  - b) Ett kontinuerligt tillfredsställande genomförande av ett policyprogram med starka justerings- och strukturreformåtgärder som stöds av ett icke krisförebyggande kreditavtal med IMF.
  - c) Genomförandet, inom en viss tidsram, av de ekonomisk-politiska och finansiella villkoren i samförståndsavtalet.

Den andra delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter det att den första delutbetalningen frigjorts. Den tredje delutbetalningen ska ske tidigast tre månader efter det att den andra delutbetalningen frigjorts.

4. Om villkoren i punkt 3 inte uppfylls ska kommissionen tillfälligt skjuta upp eller ställa in utbetalningen av unionens makroekonomiska stöd. I dessa fall ska kommissionen informera Europaparlamentet och rådet om skälen för det tillfälliga uppskjutandet eller inställandet av utbetalningen.
5. Unionens makroekonomiska stöd ska betalas ut till Tunisien centralbank. Med förbehåll för de bestämmelser som ska överenskommas i samförståndsavtalet, däribland en bekräftelse på kvarstående finansieringsbehov i budgeten, får unionsmedlen överföras till Tunisien finansministerium som slutlig mottagare.

Artikel 5

1. De upp- och utlåningstransaktioner som avser unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i euro med användande av samma valutadag och får inte utsätta unionen för löptidstransformering eller valuta- eller ränterisker eller andra kommersiella risker.
2. Om omständigheterna så medger och om Tunisien så begär, får kommissionen vidta nödvändiga åtgärder för att se till att en klausul om förtida återbetalning införs i lånevillkoren och att det finns en motsvarande klausul i upplåningsvillkoren.
3. I de fall omständigheterna medger en förbättring av räntesatsen på lånet och om Tunisien så begär, får kommissionen besluta att refinansiera hela eller en del av det ursprungliga lånet eller omstrukturera motsvarande finansiella villkor. Refinansiering eller omstrukturering ska ske i enlighet med punkterna 1 och 4, och får inte förlänga löptiden för lånet i fråga eller öka det kapital som är utestående på dagen för refinansieringen eller omstruktureringen.
4. Tunisien ska bära unionens alla kostnader i samband med upp- och utlåningstransaktionerna enligt detta beslut.
5. Kommissionen ska informera Europaparlamentet och rådet om utvecklingen vad gäller de transaktioner som avses i punkterna 2 och 3.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 480/2009 av den 25 maj 2009 om upprättande av en garantifond för åtgärder avseende tredje land (EUTL 145, 10.6.2009, s. 10).

Artikel 6

1. Unionens makroekonomiska stöd ska genomföras i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾ samt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 ⁽²⁾.
2. Genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska ske genom direkt förvaltning.
3. Det samförståndsavtal och det låneavtal som ska ingås med de tunisiska myndigheterna ska innehålla bestämmelser
  - a) som säkerställer att Tunisien regelbundet kontrollerar att finansieringen från unionens allmänna budget använts korrekt och vidtar lämpliga åtgärder för att förhindra oriktigheter och bedrägerier samt vid behov vidtar rättsliga åtgärder för att återvinna medel som utbetalats enligt detta beslut och som har förskingrats,
  - b) som skyddar unionens finansiella intressen, i synnerhet bestämmelser om särskilda åtgärder för att förhindra och bekämpa bedrägerier, korruption och andra oriktigheter som påverkar unionens makroekonomiska stöd, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 ⁽³⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 ⁽⁴⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 ⁽⁵⁾,
  - c) som uttryckligen ger kommissionen, inbegripet Europeiska byrån för bedrägeribekämpning, eller dess företrädare rätt att genomföra kontroller, även kontroller och inspektioner på plats,
  - d) som uttryckligen ger kommissionen och revisionsrätten rätt att utföra revisioner under och efter tillgänglighetsperioden för unionens makroekonomiska stöd, däribland granskning av dokument och revisioner på plats, exempelvis operationella utvärderingar, och
  - e) som säkerställer att unionen har rätt till återbetalning av lånet i förtid, i det fall det konstaterats att Tunisien, i samband med förvaltningen av unionens makroekonomiska stöd, har varit inblandat i bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som skadar unionens finansiella intressen.
4. Vid genomförandet av unionens makroekonomiska stöd ska kommissionen med hjälp av operationella utvärderingar övervaka sundheten i Tuniens finansiella system, de administrativa förfarandena samt de interna och externa kontrollmekanismer som är relevanta för sådant stöd.

Artikel 7

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

Artikel 8

1. Kommissionen ska senast den 30 juni varje år överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av detta beslut under det föregående året, inklusive en utvärdering av detta genomförande. I den rapporten ska
  - a) framstegen i genomförandet av unionens makroekonomiska stöd granskas,
  - b) Tuniens ekonomiska situation och framtidsutsikter samt vilka framsteg som gjorts i fråga om genomförandet av de politiska åtgärder som avses i artikel 3.1 bedömas,
  - c) det visas på sambandet mellan de ekonomisk-politiska villkoren i samförståndsavtalet, Tuniens aktuella ekonomiska och finanspolitiska resultat och kommissionens beslut att frigöra delutbetalningarna av unionens makroekonomiska stöd.
2. Kommissionen ska senast två år efter utgången av den tillgänglighetsperiod som avses i artikel 1.4 överlämna en efterhandsutvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet, med en bedömning av resultaten av unionens avslutade makroekonomiska stöd, hur effektivt det varit och i vilken grad det bidragit till stödets syften.

Artikel 9

Detta beslut träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 15 maj 2014.

På Europaparlamentets vägnar

M. SCHULZ

Ordförande

På rådets vägnar

D. KOURKOULAS

Ordförande
